Dosar nr. 4r-2517/25 Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
4-24142513-02-4r-11072025 Judecător Petru Păun

D E C I Z I E
În numele Legii

06 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru, în componență:
Președintele completului, judecător Ion Bulhac
Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de către avocatul *****în interesele lui***** împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 04 iunie 2025, prin care***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției, prevăzute de art. 78[1] Cod contravențional, aplicând-i pedeapsa în formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 40 ore, cu încasarea a cheltuielilor judiciare suportate pe cauza.

Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

C O N S T A T Ă:

La data de 29.11.2024, de către agentul constatator din cadrul IP Buiucani, Baiu Alexandru a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 551847, în baza art. 78[1] Cod contravențional în privința lui*****, pe faptul că la data de 29.11.2024, în jurul orei 00:40 min., aflându-se la domiciliu în***** a agresat-o fizic pe cet. ***** cauzându-i vătămări neînsemnate a integrității corporale.

În conformitate cu art. 395 Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție împreună cu materialele acumulate, au fost expediate de către agentul constatator spre examinare în instanța de judecată, conform competenței.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 04 iunie 2025,***** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea contravenției, prevăzute de art. 78[1] din Codul Contravențional, aplicându-i în baza acestei legi o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunități pe un termen de 40 (patruzeci) ore. S-a dispus încasare din contul lui*****, în beneficiul statului suma de 128 lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate la instrumentarea procesului contravențional.

Nefiind de acord cu hotărîrea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 04 iunie 2025, recurs a declarat avocatul *****în interesele lui*****, prin care a solicitat admiterea recursului formulat, casarea hotărîrii, cu adoptarea unei noi hotărîri prin

care procesul contravențional pornit în privința lui***** să fie încetat, din lipsa faptei contravenționale.

În susținerea recursului, s-au invocat următoarele motive:

- instanța de fond a stabilit în mod neîntemeiat vinovăția recurentului, limitându-se la o enumerare superficială a probelor, nefiind efectuată o analiză concretă și detaliată a acestora;

- instanța de fond nu a analizat vinovăția recurentului, or, din materialul probator nu rezultă elementul de vinovăție al recurentului. Învinuirea adusă recurentului se sprijină exclusiv pe declarațiile victimei, declarații care, de altfel, prezintă contradicții evidente și lipsă de coerență în ceea ce privește circumstanțele presupusei fapte. Or, în prima cerere a victimei, aceasta susține că a fost agresată fizic și insultată la 29.11.2024, fără a specifica detaliat tipul agresiunii. Ulterior, declară agentului constatator că a fost lovită cu picioarele în burtă, trasă de păr, lovită în cap și târâtă pe jos, menționând inclusiv amenințări cu moartea. În fața expertului, modifică parțial descrierea, adăugând că a fost sugrumată;

- ***** nu a aplicat acte de violență în privința d-nei Bujor. Nevinovăția lui Vasile Ciorescu este confirmată și prin concluziile raportului medico-legal, care a constatat doar echimoze minore la nivelul gâtului, antebrațului drept și degetului III. Aceste leziuni sunt în evidentă contradicție cu declarațiile victimei, care a susținut că a fost lovită cu picioarele în abdomen, trasă de păr, lovită în cap, târâtă pe jos și sugrumată. Dacă aceste acte de agresiune ar fi avut loc în modul descris de victimă, leziunile constatate ar fi fost mult mai grave, incluzând traumatisme severe, fracturi sau alte vătămări vizibile și documentabile;

- instanța a ignorat principiul prezumției de nevinovăție, consacrat de art. 375 Cod contravențional, care impune ca vinovăția să fie dovedită cu probe clare și concludente, iar orice dubiu să fie interpretat în favoarea persoanei vizate. Suplimentar, instanța s-a limitat la reproducerea formală a declarațiilor victimei, fără a le corobora cu alte probe obiective, ceea ce contravine principiului legal al prezumției de nevinovăție;

- un alt aspect esențial ce impune casarea hotărârii primei instanțe, se referă la ignorarea probelor administrate de recurent, în special a încheierii irevocabile a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 11 decembrie 2024, având ca obiect eliberarea unei ordonanțe de protecție în privința lui Vasilii Ciorescu, prin care instanța de fond a concluzionat, citează: "Pe tot parcursul ședinței de judecată Bujor Mihaela nu a s-a referit la careva acte de violență concrete din partea lui***** față de ea și față de copilul minor, ci toate explicațiile mai mult se refereau la reproșuri în privința atitudinii lui***** față de relația lor. Astfel, instanța de judecată constată existența unei vădite inconsecvențe între cele indicate în cerere și declarațiile expuse în ședința de judecată."; "... la caz, nu se constată pericolul real și imediat, dat fiind faptul că în acțiunile lui***** nu întrunesc elementele formelor de violență, în acest sens declarațiile victimei ***** fiind inconsecvente și abstracte."; "în aprecierea

materialului probator și anume a înscrisurilor cercetate în cadrul ședinței de judecată, precum și a explicațiilor depuse de ambele părți, se constată existența unor relații divergente între Bujor Mihaela și***** nu sunt în măsură să fie încadrate în noțiunea de violență."; "La caz, instanța de judecată denotă existența unei relații conflictuale dintre Bujor Mihaela în coraport cu*****, determinate de litigiul de constatarea paternității, faptului concubinajului și încasarea pensiei de întreținere."; "...toate explicațiile lui Bujor Mihaela se îndreptau spre careva supărări față de*****. Or, chiar în conținutul explicațiilor Bujor Mihaela făcea diverse replici ponegritoare în adresa lui***** și a familiei sale."; "..or la dosar nu există careva probe plauzibile ce ar confirma faptul că***** ar comite acte de violenta fizică și psihologică față de victima Bujor Mihaela și copilul minor, or simplă invocare a petiționarei că există necesitatea de a preîntâmpina un pericol sănătății și bunăstării personale și a copilului minor fără a fi anexată la materialele cauzei careva probe justificative în acest sens."; "Totodată, sunt contradictorii și afirmațiile victimei și a reprezentantului acestuia precum că, în raportul IP din data de 29 noiembrie 2024 se atestă ferm prezența semnelor de violență fizică față de victima."; "Or, în acest raport s-au făcut mențiuni din spusele victimei, iar ultima a și refuzat asistență medicală.", "Astfel, sunt irelevante argumentele despre existența violenței fizice și psihologice din partea lui***** în privința petiționarei și a copilului minor, or de către petiționara nu au fost prezentate careva probe admisibile și pertinente că există un risc real și imediat pentru viața sau sănătatea victimei în asigurarea de urgență a protecției victimei și a copilului minor."

- hotărârea supra are o legătură directă cu faptele supuse examinării în prezenta cauză și reprezintă o probă esențială ce atestă lipsa acțiunilor violente din partea recurentului. Ignorarea acestei hotărâri contravine obligației instanței de a examina cauza sub toate aspectele relevante, precum și a principiului aflării adevărului, care guvernează procedura contravențională.

- instanța de fond a reținut în mod formal că „nu s-au stabilit temeiuri de nulitate", or, în cauză, procesul-verbal nu este semnat de către pretinsa victimă, iar acest aspect eludează prevederile art. 443 alin. (5) Cod contravențional care prevede că, procesul-verbal se semnează de către victimă, atunci când aceasta există.

- în plus, instanța a ignorat și faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție nu conține o descriere concretă și completă a circumstanțelor presupusei contravenții. Agentul constatator s-a limitat la o formulare evazivă precum că *„la 29 noiembrie 2024, ora 00:40, Vasilii Ciorescu... a agresat-o fizic pe ***** cauzându-i vătămări corporale neînsemnate."* Această descriere nu îndeplinește cerințele legale privind indicarea faptelor, împrejurărilor, acțiunilor concrete, locului, modului și probelor, fapt ce constituie o încălcare a prevederilor art. 445 alin. (1) Cod contravențional, neconsemnarea circumstanțelor comiterii faptei atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Astfel, Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat și pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

Instanța de recurs reține că, la data de 29.11.2024, în jurul orei 00:40 min.,***** aflându-se la domiciliu în***** a agresat-o fizic pe cet. ***** cauzându-i vătămări neînsemnate a integrității corporale.

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Codul Contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art.10 Codul Contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

În corespundere cu prevederile art. 440 alin. (1) Cod Contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art. 442 alin. (1) Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

În temeiul prevederilor art. 458 Codul Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, iar potrivit prevederilor art. 460 Codul contravențional, instanța de judecată hotărăște asupra cauzei contravenționale, pronunțându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice și juridice ale cauzei.

Conform prevederilor art. 425 Cod Contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a

fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Colegiul apreciază justificată concluzia primei instanțe, expuse în hotărîrea contestată, care a reținut în susținerea vinovăției contravenientului***** pe faptul comiterii contravenției probele care au fost cercetate în ședința de judecată, și anume:

-- procesul-verbal cu privire la contravenție din 29.11.2024, prin care s-a constatat că,*****, la data de 29.11.2024, în jurul orei 00:40 min., aflându-se la domiciliu în***** a agresat-o fizic pe cet. ***** cauzându-i vătămări neînsemnate a integrității corporale (f.d.3);

-- ***cererea cet. Bujor Mihaela din 29.11.2024***, potrivit căreia ultima solicită atragerea la răspundere a cet.*****, care la data de 28.11.2024 a agresat-o fizic față de copilul minor (f.d.6);

-- ***procesul-verbal privind actele de constatare din 29.11.2024,*** prin care au fost consemnate declarațiile cet. ***** care s-a expus referitor la circumstanțele cauzei (f.d.7);

-- ***ordin de restricție de urgență nr. 282 din 29.11.2024,*** potrivit căruia ordinul a fost emis în privința cet.***** și au fost dispuse mai multe măsuri de restricție față de cet. Bujor Mihaela (f.d.9);

-- ***procesul-verbal privind actele de constatare din 29.11.2024,*** prin care au fost consemnate declarațiile cet.*****, care s-a expus referitor la circumstanțele cauzei (f.d.10);

-- ***raportul de constatare nr. 202402P3200 din 29.11.2024,*** potrivit căruia, la examinarea medico-legală a cet. Bujor Mihaela s-a constatat: echimoze la nivelul gâtului, antebrațul drept, excoriație la nivelul degetului III mâna stângă, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp contondent dur, prin mecanism de lovire/fricțiune, posibil în perioada de timp indicată și se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății (f.d.11-12);

-- ***procesul-verbal privind actele de constatare din 04.12.2024,*** prin care au fost consemnate declarațiile cet.*****, care s-a expus referitor la circumstanțele cauzei (f.d.13).

În acest context, reieșind din materialul probator acumulat, se conchide că***** corect și întemeiat a fost identificat ca persoană care a comis contravenția, prevăzută de art. 78^1 din Codul contravențional, și anume, maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale, din care cauză, procesul-verbal cu privire la contravenție nu poate fi pus în discuție.

Corectă este concluzia primei instanța care, a constatat întrunirea elementelor componenței de contravenție prevăzută la art. 78[1] Cod contravențional.

Obiectul juridic special al contravenției se referă la totalitatea valorilor cu privire la solidaritatea familială, la rândul său obiectul juridic secundar se referă la relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică a persoanei.

La componența contravenției, prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, obiectul material al contravenției îl reprezintă corpul persoanei, adică al victimei ***** iar în prezenta speță, prezența leziunilor se dovedește prin raportul de constatare nr. 202402P3200 din 29.11.2024, potrivit căruia, la examinarea medico-legală a cet. Bujor Mihaela s-a constatat: echimoze la nivelul gâtului, antebrațul drept, excoriație la nivelul degetului III mâna stângă, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp contondent dur, prin mecanism de lovire/fricțiune, posibil în perioada de timp indicată și se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

Totodată, urmează a se reține că conform prevederilor art. 387 alin. (1) din Codul contravențional, este victimă persoana fizică sau persoana juridică căreia, prin contravenție, i-au fost cauzate prejudicii morale, fizice sau materiale. Victima poate fi orice membru de familie, pentru a dovedi dacă la prezenta cauză victima cade sub noțiunea de membru de familie urmează să facem trimitere la art. 133[1] din Codul penal, care stipulează că, prin membru de familie se înțelege: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj)". În concluzie, la cazul dedus judecății, victima Bujor Mihaela este concubina lui*****.

Cu privire la latura obiectivă a contravenției instanța de judecată reține că aceasta s-a materializat prin acțiunile violente comise de către***** față de Bujor Mihaela la data de 29.11.2024, în jurul orei 00:40 min., în***** cauzându-i vătămări neînsemnate a integrității corporale.

Prin urmare, vinovăția făptuitorului în prezenta speță, raportată la fapta imputată, cuprinde forma intenției directe, adică, făptuitorul a conștientizat caracterul prejudiciabil al faptei, a prevăzut urmările și a dorit survenirea lor.

Totodată, instanța de recurs analizând procesul-verbal cu privire la contravenție, prin prisma art.442, 443 Cod contravențional, îl găsește ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor legale, iar vinovăția lui***** și-a găsit confirmare pe deplin în ședința de judecată, acțiunile căruia instanța le-a încadrat corect în temeiul art. 78[1] Cod contravențional.

Drept urmare, instanța de recurs reține, că recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârii cu

recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile și fondate, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

Cu referire la faptul indicat de apărător în cerere de recurs că, instanța de judecată a ignorat încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 11 decembrie 2024, prin care a fost respinsă cerere depusă de Bujor Mihaela privind eliberarea ordonanței de protecție pentru victima violenței în familie admise de*****, în acest sens, Colegiul penal atestă că, respectiva încheiere nu poate fi pusă la baza casării hotărîrii Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 04 iunie 2025, în situația în care, instanța de fond a constatat prezența în acțiunile contravenientului a elementelor constitutive ale contravenției, prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional, or, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 11 decembrie 2024, s-a examinat posibilitatea eliberării ordonanței de protecție la cererea depusă de ***** dar nu au fost supune verificărilor probelor ce ar confirma sau infirma vinovăția lui***** de fapta imputată acestuia.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar recursul declarat de avocatul *****în interesele lui***** împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 04 iunie 2025, este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct.1), lit.c) Cod Contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Respinge ca nefondat recursul declarat de către avocatul *****în interesele lui ***** și menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 04 iunie 2025, prin care***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției, prevăzute de art. 78^1 Cod contravențional, aplicând-i pedeapsa în formă de muncă neremunerată în

folosul comunității pe un termen de 40 ore, cu încasarea a cheltuielilor judiciare suportate pe cauza.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Ion Bulhac

Judecătorii: Natalia Mămăligă

Vitalie Pîslariuc